

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 5.

Maj.

1910.

Danmark.

Løfter til Unionskolen.

Denne Meddelelse fremkommer for at bede de af vore kjære Søfænde, der saa beredvilligt har ladet sig tegne for et Beløb til vor nye Skolebygning i Stodsborg, men som endnu ikke har indfriet samme, om at indsende de lovede Beløb til Konferensens Kasserer, Jens Olsen, Margrethevej 5, Kjøbenhavn V., snarest muligt. Da vi lagde Planer for Bygningens Opførelse, regnede vi med disse Løfter, og da de ikke indkom til den fastsatte Tid, maatte vi laane Penge andctjeds; men disse bør snarest tilbagebetales.

Saa vidt jeg kan skjønne, beløber de uindsfrie Løfter sig til ca. 1500 Kroner, og det vilde være baade interessant og opmuntrende, om dette Beløb kunde blive indbetalt inden Aarsmødet. Skal vi ikke gjøre en Kraftanstrengelse i den Retning? Det er rigtigt at gjøre Løfter (Jon. 1, 16); men vi maa ikke glemme dem. 4 Mos. 30, 3. Herren er trofast mod os, og vi maa ikke glemme alle hans Beljæringer. „Dre Gud Taksigelse, og betal den Højeste dine Løfter! Og tald paa mig paa Nødens Dag; jeg vil udfri dig, og du skal ære mig.“ Sal. 50, 14. Gud velsigner os i vore ringe Bestræbelser for at fremme hans Værk, og han belønner Trofæb.

Naar Jesus kommer i Himlens Skyer, udsender han sine Engle med Befaling om at forsamle hans udvalgte (Matt. 24, 30. 31), og det er særlig interessant at lægge Mærke til Ordlyden af denne Befaling, der af Profeten beskrives saaledes: „Samler mig mine hellige, som har sluttet Pagt med mig ved Offer.“ Sal. 50, 5. Jdet den frelst Skare saa nærmer sig Stadens Porte, lyder det: „Oplad Portene, at der maa indgaa et rejsfærdigt Folk, som bevarer Trofæb.“ Es. 26, 2. Maatte dette altid kunne siges om os, kjære Brøder og Søster i Kristus!

J. C. Raft.

Aarsmødet i Danmark.

Som før omtalt begynder for Danmarks Vedkommende Aarsmødet Tirsdagen den 7de Juni Kl. 8 Aften, og slutter Søndag Aften den 12te Juni. Jeg haaber, at de af vore danske Søfænde, som nu læser dette, allerede har lagt Planer til at overvære dette vigtige

Møde; thi med hvert Aar som gaar, bliver disse Møder mere og mere vigtige. Vi er nu et Aar nærmere den store Dag, end da vi sidst samledes paa en lignende Maade. Jeg vil citere nogle faa Uddrag af „Bidnesblyd til Menigheden“ Nr. 6 angaaende disse aarlige Sammenkomster:

„Det er af stor Betydning for vore Søfænde, at de overværer disse Møder. Sandhedens Fjender er mange, og fordi vi er saa faa, skalde vi møde frem saa mandstærkte, som det er muligt. Du trænger selv til den Betsignelse, som erhøides gennem disse Møder, og Herren kalder paa dig, saa at du kan stille dig i Sandhedens Rækker. Nogle vil sige: „Det er kostbart at rejse, og det vilde være bedre for os at spare disse Penge og give dem til at fremme Værket, hvor det tiltrænges mest.“ Men du maa ikke drage en saadan Slutning som denne. Herren kalder paa dig, fordi han ønsker, at du skal indtage din Plads blandt Guds Folk. Du skalde ved din og din Familys Nærværelse være med til at styrke Mødet. Du skalde gjøre en ekstra Anstrengelse for at bestage i disse aarlige Sammenkomster. Fordum hød Herren sit Folk at forsamles for hans Ansigt tre Gange om Aaret. Ved disse hellige Sammenkomster medbragte Israels Børn til Guds Hus deres Tiende, deres Gaver, deres Takofre. Paa Kristi Tid var disse Fester besøgte af Folk fra alle Lande, og havde de vedblevet at holde disse aarlige Sammenkomster i sand Forstaaelse og Tilbedelse som Herrens Bestemmelse var, da vilde Sandhedens Lys gennem disse forsamlede have udbredt sig til alle Nationer i Verden. Hvis Guds Folk forud behøvede en saadan Betsignelse, som kom gennem at overvære disse Møder, hvor meget mere behøver vi da ikke det samme i disse sidste Dage fulde af Jærer og Kampe! Og hvis Verden den Gang behøvede det Lys, som Gud havde givet sin Menighed, hvor meget mere tiltrænges det ikke nu?“

Disse inspiirende Ord viser os, hvorledes Herren betragter disse Sammenkomster, og maatte vi ikke anse dem af mindre Betydning! Herren ønsker at udføre et hastigt Værk i vore Dage. Verden maa beredes for den største af alle Begivenheder, Jesu Kristi herlige Aabenbarelse. Herren ønsker ogsaa nu som før at udføre det gennem sin Menighed. Tiden er bleven forhalet. Vi har ikke arbejdet saa ihærdigt, som Tiden fordrer det, og som Himlen længes efter, at vi skalde. Herren har hast Taalmodighed med os saavel som med Verden;

thi han vil ikke, at nogen skal fortæbes, men at alle skulde komme til Omvendelse. Men nu lyder Budstabet kraftigt fra Himlen: „Gjør dig rede!“ Har du hørt det? Lyset er kommet. Har du modtaget det? Er du i en saadan Tilstand, at Herren kan betro dig dette Lys og bruge dig som et Vidne for ham? Hvis noget skulde findes hos dig, som hindrer Herren i at benytte dig som hans Vidne, bed ham om at aabenbare dette for dig: thi kun paa denne Maade kan du selv blive rede og hjælpe andre til at blive det. Ved meget angaaende vort Aarsmøde, og maa de Ting vedrørende Guds Sag, som skal ordnes og afgjøres der, ste til Herrens Ære og Forherligelse. De Beslutninger, som skal tages der, maa de ikke alene være vore Beslutninger, men ogsaa den Helligaands. Ved for Herrens Ænere, at de ogsaa maa iføres Kraft fra det høje, og at de maa være i Stand til at give Raad i Tide under dette Møde. „Bered dig, o Israael, til at møde din Gud!“

Det første offentlige Møde begynder Tirsdag den 7de Juni Kl. 8 Aften, og Konferensen aabnes den følgende Dag (Onsdag) Kl. 10 Formiddag. Møderne afholdes i „Ebenzer“, Margrethevej 5, Kjøbenhavn W. De, som ønsker Bærelser, burde bestille dem forud. Søfende bedes henvende sig i Tide desangaaende til Hr. Zach. Sherrig, Høfunds N., og vi skal paa dette Omraade gjøre, hvad vi kan for eder. Vi haaber, at enhver Menighed i Landet vil blive tilfjendt Menighederne. End Fuldmagterne i betimelig Tid til Konferensens Sekretær, Anders Andersen, Store Kongens Gade 36—38, Kjøbenhavn. Skulde det af en eller anden Grund ikke blive gjort, da bring dem, naar I kommer. Vi venter, at Hr. A. G. Daniell, Formanden for Generalkonferensen, vil overvære dette Møde, samt Hr. E. R. Conrad, hvilke begge har rige Erfaringer og derfor vil være i Stand til at berette meget af Interesse og give mange gode Raad. Den Helligaand har ogsaa lovet at være til Stede.

Vi venter ikke at have noget Arbejdsrøde som i Fjor, da vi senere vil afholde en Kolportørskole. Dog vilde vi bede Konferensarbejderne om at være i Kjøbenhavn Mandag Morgen den 6te Juni, da det første Møde begynder i „Ebenzer“ Kl. 10 Formiddag. Lad os alle gjøre Bestræbelser for, at dette Møde i Sandhed maa blive et velsignet Møde. Eders forbundne Brøder i det salige Haab

Guldbergsgade 119, Aarhus.

C. C. Jensen,

Unionskolens Missionsforening.

I hvorvel Eleverne i vor Missionskole gennemgaaende viskelig har haft rigeligt at bestille med at lære deres Lektier fra Dag til Dag, saa har dette dog ikke været det eneste, de har haft i Tanke. Kort efter Skolens Begyndelse blev der efter Elevernes eget Ønske oprettet en Missionsforening med det sædvanlige Formaal: at udsende Blade, Traktater og Bøger, skrive Missionsbreve osv. Foreningen har afholdt regelmæssige ugentlige Møder. Og Medlemmerne har heller ikke ladet sig nøje med blot at sende vore Skrifter ud. To Gange i Skoleaarets Løb har de faaet en Dag fri, hvor de med stor Begejstring har spredt sig ud over Omegnen, som Regel to og to sammen, for at sælge Blade og Traktater. Sidste Gang var Stjærtorsdag. Da det Onsdag henad Aften blev bestemt, at Morgendagen skulde benyttes i et saadant Øjemed, rejste en af de ældre Elever ind til Danst Bogforlag og fik 500 Eksp. af „Evangeliets Sendebud“ med hertil, og om Morgenen drog en hel liden Hær af glade unge Mennesker ud, nogle

paa Gylke, andre til Fods, og i Løbet af faa Timer var Storskparten af disse Blade og en Del Traktater solgte. At Eleverne selv har haft Fornøjelse af de Erfaringer, de havde under disse Missionsudflugter, lyse tilstrækkelig klart ud af deres glade Ansigter efter Hjemkomsten; og hvad de enkelte havde at fortælle om deres Oplevelser, var til fælles Betsignelse og Opmuntring for hele Skolen, ogsaa for de faa, der ikke selv var ude.

Sekretærens Rapport over Foreningens Arbejde i Tiden 20de Novbr. til 13de April viser følgende: Missionsbreve skrevne, 143; Breve modtagne, 46; Blade udsendte og solgte ca. 850; Sider Traktater udsendte, 12,058; Missionsbøger, 33. Endvidere følgende Antal Eksemplarer Bøger: „Store Lages Fodspor“, 5; „Kommende Konge“, 1; „Bejlen til Kristus“, 3; „Gode Engles Tjeneste“, 2; „Livsbillede“, 1. Kollekt og Bladsalg har indbragt Kr. 50.87.

Det har glædet os, at Eleverne ogsaa her, hvor de ellers har været i faa travl Virksomhed, har udvist saa megen Missionsaand og Interesse for Udbredelsen af den dyrebare Sandhed, vi ejer. Det udførte Arbejde vil ikke være forjævet.

Nu nærmer vi os hurtigt Skolens Afslutning. Om et Par Uger vil de fleste af Eleverne være rejst herfra og snart være beskæftiget med andet Arbejde. Mange gaar ud for at virke som Kolportører osv. Maa Hjertens Herre velsigne dem hver og en! Vi vil ofte tænke paa dem, og lad os ofte bede for dem, saavel som for alle vore Arbejdere. Og maatte mange gudhengivne unge Mænd og Kvinder blive uddannede til at virke med Guld i Fortyndelsen af det sidste Naadebudskab til en af Synd og Vantrø formørket Verden! Lad os ofte tænke paa Skolelagen og paa dens store Betydning for vor fremtidige Virksomhed. Og lad os, naar vi tænker paa den, bede Gud om, at han vil lede saadanne unge Mennesker hertil, som ikke alene selv kan høste Betsignelse af Skolen, men som derved selv kan blive til Betsignelse for Sandhedens store Sag.

Erik Arnesen.

Stoborg den 17de April 1910.

Ungdommen og Aarsmøderne.

Konferensens Aarsmøde staar lige for Døren. Denne Sammenkomst er meget vigtig — ikke mindst for vor Ungdom! Der modtages ofte Indtryk, som bevares hele Livet igennem. Vi kommer bort fra den daglige Trædemølle; vi mødes med Troeskæller fra hele Landet; alle Herrens Ænere samles. Mange har gjort nye og herlige Erfaringer, som opliver vort Mod og søger vor Tillid til Herren. Fra andre Lande kommer nogle af de bedste Kræfter, vi har iblandt os; og deres Undervisning er meget værdifuld; thi den udvider vor aandelige Horisont. Vi ser bedre, hvor stort og vidtrækkende vort Værk dog er, og hvor det falder paa os alle. Lysten til at kaste sig ind paa det modtagelige Sind; og jo mere vi lytter til den betydningsfulde Undervisning, der lyder til os fra Morgen til Aften — det være sig i Form af Prædiken, Bibelstudium, Bønnemøder eller Forretningsmødernes Forhandlinger — jo mere Guds Aand faar Lov til at virke paa Hjertene, desto mere fuldendes de af Taknemmelighed, fordi vi er iblandt dette af Gud velsignede Folk, desto højere staar Sandheden for os, og desto mægtigere bliver Lysten til at udsaa Sandhedens Sæd.

En saadan Sammenkomst, med slige Betsignelser, er af ubetalelig Værdi for Ungdommen iblandt os. Manges Hjertter højes her ind under Guds Betsig, nye og gode Beslutninger fattes, mange hengiver sig til at tjene Gud bedre og finder deres rette Plads i Guds

Værl; Inspiration fra det høje fylder Sindet, og frejdigt lyder Lovsangen fra de unge Starer, som fra Marsmodet drager ud i Kampen i Hjemmets Kreds eller ude paa den store Arbejdsmarkt.

Kom derfor, kjære unge Søfende og Venner, til Marsmodet! Kom med aabne Hjerter og modtagelige Sind! Kom kun med store Længsler og Forventninger; thi Herren skal ikke stusse eder! Vel mødt i Kristiania og Kjøbenhavn!
L. Muderupach.

Brørup.

Siden jeg skrev min sidste Rapport i „Missionsefterretninger“ kan jeg sige, at Herren har staaet os bi med sin gode Aand. Moderne har været rigtig godt besøgte, indtil Aftenerne blev korte og Foraarets Travlhed forhindrede. Fra første April lejede vi en mindre Sal, og holder nu, foruden Sabbatsmoderne kun offentlige Møder en Gang om Ugen.

Foruden en Del Traktater og Blade, som er uddelte, har jeg 75 faste Høbere af „Lys og Sandhed“, saa Sandhedens Sæd er rigelig udfaaet, og ca. en halv Snes dyrtkjøbte Sjæle har begyndt at helligholde Herrens hellige Sabbat.

Nogle har haft meget at kæmpe imod, men hidindtil har Herren hjulpet. Hans Navn alene være æret derfor. Vi er forvisset om, at han, som har begyndt sit gode Værl i vore Hjerter, ogsaa vil fuldføre det indtil Jesu Kristi herlige Aabenbarelse. Vi glæder os ved Tanken om snart at samles i de lyse Boliger med alle de frelstte for aldrig mere at stilles eller vende tilbage til en mørk og syndbesmittet Verden. Herren vil give Kraft til hver enkelt, saa Sejren maa vindes. Eders i Sandheden forbundne Broder
P. Christensen.

Brørup den 18de April 1910.

En Indsender spørger: „Regnes Aal, Krabbe, Hummer og Alke til de Dyr, Gud har stabt til Føde for Menneskene?“ Gud har ikke stabt noget af det nævnte med det for Dje, at det skulde tjene Mennesket til Føde; men vi har sagt til ham: „Giv os Kjød, saa vi kan æde.“ 4 Mos. 11, 13. Det var ved hin Anledning i Ørkenen, at Herren nu delte Dyrene i to Klasser, de rene og de urene, for at hindre os i at spise de Dyr, der i særlig Grad var urene eller usunde. 3 Mos. 11te Kap. De Fiske, som har Finner og Stjæl, tillod Gud Israels Børn at spise. Aal og Krabbe kan aldrig blive henregnet til saadanne. Hvad Hummer angaar, saa synes den at have baade Finner og Stjæl og kunde altsaa spises. Hvad Fuglene angaar, da er der enkelte Arter omtalt, som er vanskelige at gjenkende blandt vore Fugle; men da Alken er en meget graadig og umættelig Rovfugl, der ernærer sig udelukkende paa Fisk, saa kan den sikkert aldrig have været regnet iblandt de rene Fugle.

En ældre Dame, der vil paatage sig at udføre Husarbejde og passe en syg Kvinde, kan straks saa Plads. Nærmere ved Henvendelse til Chr. Tøyberg, skriftligt under Adresse Margrethevej 5, Kjøbenhavn B.

Til en 14 Aars Pige ønskes straks Plads hos Sabbatsholdere. Man henvende sig til Hr. Kristian Jensen, Jerslev Hede pr. Jerslev, Thyland,

Rapport over Tiende og Nytaarsoffer fra Menighederne i Danmark for Januar Kvartal 1910.

Menighedernes Navne	Total Medlemmer	Tiende		F.-b.gaver		Nytaarsoffer	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre	Kr.	Dre
Aalborg	54	368	08	2	30		
Aarhus	45	150	00				
Ården	13	91	75				
Brønderslev	21	58	51				
Dronninglund	34	120	00				
Fejø	4						
Frederikshavn	72	1063	20	7	30	26	00
Åaborg	11	20	00				
Hurup	8	35	00				
Holsteb.	8						
Jerslev	51	250	00				
Kjøbenhavn	218	1362	00	55	00	2	00
Ville Norlund	32	173	11	10	15		
Øbenfje	21	351	25	13	10		
Randers	65	13	00				
Ringe	22	141	99				
Sindal	29	123	83	7	70		
Stelund	36	114	87	15	88		
Stobørg	150	922	20	16	02	1	00
Valfomagle	22	2	00			25	00
Veje	38	165	20	18	95		
Unionsstolen							
Frydenstrand Sanat.							
Entelte		129	86				
	970	5655	85	146	40	54	00

Jens Olsen.

Rapport fra Sabbatskolerne i Danmark for Januar Kvartal 1910.

Skolens Navn	Total Medlemmer	Gaver til Sabbatskolen		Gaver sendt til Distriktssektretæren	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Aalborg	38	25	72	25	72
Aarhus	28	29	32	29	32
Ården	7	8	57	8	57
Brønderslev	18	11	23	11	23
Dronninglund	27	7	81	7	81
Åaborg	6	4	33	4	33
Fejø					
Frederikshavn	64	25	80	25	65
Hjørlinge	9				
Hjørring	5	1	35	1	35
Hobro	2	2	20	3	26
Holsteb.	8	5	11	5	11
Hurup	6	5	71	5	71
Hurup ved Sabjund					
Jerslev	51	18	80	18	80
Købing	6	2	25	2	10
Krørup					
Kjøbenhavn	132	78	26	78	26
Ville Norlund	30	7	93	7	93
Øbenfje	35	18	01	18	01
Raabø	9	4	53	4	53
Randers	53	44	09	43	59
Ringe	13	9	58	9	58
Rudkjøbing					
Sindal	20	11	77	11	77
Stelund	40	26	62	26	62
Stobørg	172	80	79	80	79
Stenborg					
Unionsstolen	38	37	59	37	59
Valfomagle	12	4	11	4	11
Veje	26	8	35	7	95
Øster Bræa	7	2	03	2	03
Bogagerterne					
Entelte					
	862	497	57	496	37

Christian Pedersen.

Mit første Besøg hos Søster White.

Jeg glemmer det aldrig. Det er nu over 30 Aar siden. Jeg kom fra en Fabrikby i Connecticut. Jeg havde netop glædet Gud mit Hjerte. En eller anden havde sendt mig „Ev. Sendebud“ (eller som det da hed: „Årbøernes Tegn“), og nu var jeg bleven interesseret i Sandheden og havde bestemt mig paa at holde Herrens Sabbat. Da det var mig meget om at gjøre at faa tale med nogle af dem, som holdt Sabbaten, tog jeg Afsted med Fabrikken og rejste til Ny-York. Der, tænkte jeg, maa der være mange af disse Folk; men efter at have søgt Byen rundt i en hel Uge bestemte jeg mig paa at rejse længere ind i Landet, og efter at have betragtet Landfortet en Tid, valgte jeg Columbus som mit næste Stoppested. Efter at have opholdt mig i denne By i over en Uge rejste jeg stiftet videre til Toledo, og da jeg efter to Dages Søgen heller ikke her naaede Maalet for min Rejse, drog jeg videre til Detroit og fra denne By til Jackson, Mich. Overalt blev jeg kun stiftet i mit Haab om at træffe nogen, som holdt den hvide Dag hellig. Da jeg forlod Fabrikken, blev der af en eller anden Grund udbetalt mig ca. 120 Kr. mere, end jeg havde fortjent. Jeg leverede straks Pengene tilbage og bemærkede, at det maatte være en Fejls-tagelse; men Kassieren fjød straks Pengene tilbage til mig igjen og lukkede Lugen; idet han halvt fornærmet bemærkede: „Vi gjør ingen Fejl her!“ Nu vel, tænkte jeg, dette har vel sin Betydning, og det havde det ogsaa; efter at have rejst 1000 engelske Mil for at søge efter Sabbatsholdere, indfaa jeg nok, at Herren havde beregnet dette fra Begyndelsen af og forstaaet mig Penge til Rejsen.

Jeg var altsaa kommen til Jackson. Ogsaa her blev jeg stiftet i mit Haab. Jeg begyndte nu at blive mismodig; men i Samtale med en Jernbanemand fortalte denne, at nede i en anden By længere imod Syd vilde jeg finde Adventister. Jeg kjøbte straks Billet, og af Sted bar det igjen. Mit Hjerte slog af Glæde. Snart skulde jeg træffe nogen, som kunde vejlede mig i det underfulde Lys, hvis første Straaler allerede havde trængt ind i mit ungdommelige Sind.

Jeg havde tilforn vantet noget iblandt et andet Samsund, og det, jeg der havde hørt, kunde slet ikke opmuntre mig til at fortsætte Rejsen, men der var ligesom en Stemme, der stadig tilhvijsede mig: „Rejs videre!“

Jeg kom til Battle Creek om Natten. Kl. var ét, og Juletidens hvide Snedække havde lagt sig over alt. Jeg havde ikke Ro til at lægge mig til Hvile, men gik straks ud for at besøge Byen. Tidlig om Morgenen traf jeg en Kjøbmand, der spjæde den nye saldne Sne bort fra Fortouget. Han bød mig ind for at varme mig. I Samtalens Løb spurgte jeg noget om, hvorledes Liderne var der i Byen. „Gode,“ svarede han, „men det har vi Adventisterne at takke for.“ „Er der mange af dem her i Byen?“ spurgte jeg lige saa interesseret som indsluttet. „Her er flere Hundrede af dem,“ svarede han, „og før De rejser videre, bør De tage Dem en Tur op og se det store Trykteri og Verdens største Sanatorium, Højskolen og meget andet.“ Mit Hjerte næsten svulmede, men da jeg forstod, han ikke var Sabbatsholder, forsøgte jeg at skjule mine Følelser. „Jeg skal et Grinde hen til min Strædder,“ bemærkede han pludselig. „Har De lyst at følge med?“ Jeg tog imod denne uventede Indbydelse, og omendstjunt der taltes Engelsk, saa mærkede jeg nok, at Strædderen var en Nordmand. Da Kjøbmanden havde fjernet sig, gav han sig i Samtale med mig. Jeg mærkede straks, at her havde jeg med en omvendt Person at gjøre, men dog holdt jeg mig foreløbig saa indsluttet som muligt.

„Jeg er Adventist!“ bemærkede han pludselig. „Er det muligt?“ udbrød jeg, aldeles overvældet af mine Følelser. Jeg greb hans Haand og græd af Glæde. Efter en Stunds Forløb bad han mig hjem for at spise til Middag. Paa Vejen passerede vi en Mand, der med Heste og Slæde holdt udenfor en Butik, færdig til at kjøre hjem. Det var en kraftig bygget Mand med høj Pande. Det lange hvide Skjæg lagde sig blødt ned over hans Bryst, medens hans Ansigt vidnede om Fasthed i Karakter og Intelligens. Stræddermeisteren præsenterede mig for ham og fortalte i saa Ord om min lange Rejse. „Lad ham følge mig hjem,“ bemærkede den gamle Herre og gjorde Plads ved sin Side i Slæden, og vi kjørte. Paa Vejen fortalte han mig, at han var Adventist, hvilket glædede mig meget. Ved Ankomsten til Hjemmet bad han mig stige ind i Stuen og søle mig hjemme. I Stuens ene Hjørne stod en Seng hvori jeg syntes at bemærke en Person ligge. Jeg tog Plads paa den ene Side af den aabne Kamin, og den ældre Herre, som netop havde trakteret mig paa et Vble, tog Plads paa den anden Side og aabnede han Samtalen med at spørge: „Bed De, hvem jeg er?“ Paa mit benægtende Svar fortsatte han: „Jeg hedder James White, og min Hustru Ellen G. White ligger her i Sengen. Hun har forvredet sin Fod, og maa holde sig lidt i Ro.“ En underlig Følelse begyndte efter denne Oplysning at bemægtige sig mig. Jeg havde hørt dette sidste Navn meget omtalt i det Samsund, hvor jeg som ovenfor bemærket før havde vantet. Hun skulde være en meget farlig Kvinde. Tanken om, at jeg nu var laundet lige ved hendes Side, gjorde, at mit Hjerte begyndte at slaa hurtigere. „Hvor kommer De fra?“ begyndte atter den gamle Herre, der vistnok mærkede min Uro. „Fra Hartford, Connecticut,“ svarede jeg. „Der har jeg prædiktet den første og anden Engels Budskab,“ bemærkede han. „Har De opholdt Dem andre Steder?“ „Ja, i Minneapolis, Minnesota,“ var Svaret. Der har jeg prædiktet den tredje Engels Budskab,“ fortsatte han, idet han bad mig forhøje mig med et nyt Vble. „Den første og den anden Engels Budskab!“ tænkte jeg. „Den tredje Engels Budskab!“ „Hvad er dette? Hvor mange Budskaber mon der er?“ Med disse nye Tanker svandt min Vengstelse mer og mer. Der blev gjort alt for mig, som jeg kunde ønske, og jeg begyndte at søle mig hjemme. Jeg forstod snart, at det ikke var første Gang, dette Hjem havde aabnet sine Døre for fremmede.

Den følgende Sabbat blev den første, jeg holdt i mit Liv. Det var meget højtideligt for min Sjæl, da jeg Sabbat Formiddag traadte ind i Tabernaklet og sammen med Hundreder andre den første Sabbat i mit Liv bøjede mine uverdige Knæ foran Guds Naades Trone. Det var averteret, at Fru White skulde tale, og omendstjunt hun i Mellemtiden havde skadet sin Fod, saa lod hun for ikke at stusse Folket sig alligevel føre til Talerstolen. Hun valgte sin Lekt i Jos. 24, 14. 15. Jeg maa tilføje, at trods den venlige og omsorgsfulde Modtagelse, jeg havde faaet i hendes Hjem, saa sad mangen en Fordoms Rod endnu fast i mig. Men nu var Tiden kommen, at Gud med ét Ryk vilde fjerne alt dette fra mit unge Sind. Jeg sølte, at Guds Mand skyldte Botallet, og at hvert Ord med himmelft Myndighed forlangte Plads i mit Hjerte. Hele mit Liv rulledes op for mig paa ny, Rækker af Ord, Handlinger og Begivenheder passerede ustandselig forbi min Sjæls Dje. Angerens Taarer strømmede nedover mine Kinder. Jeg bestemte mig til med Josva at tjene Herren alene. Jeg var lykkelig, lige saa lykkelig som Israels fordem, der hørte Herrens Ord fra hans Tjeners Mund. Den følgende Aften lagde jeg mig atter til Hvile i Fru Whites Hjem. Jeg bad først Gud forlade, at jeg kom til dette

Sted med Fordom og Tvivl. Jeg kunde nu bedre end nogen Sinde se, hvorfor Herren havde ledet mig den lange Vej netop til hendes Hjem. Jeg skulde erfare Guds Ords Kraft igjennem hende. Jeg skulde være Vidne til hendes selvforægtende Liv, se hendes sluttige Hænder og nyde godt af hendes Gjæstfrihed og Omsorg. Jeg har siden læst hendes Skrifter og hørt hendes Prædikener. Det har alt sammen tilskyndet mig til at angribe Synden i mit eget Hjerter og vandre i Jesu hellige Fodspor. Aldrig har jeg for et Øjeblik betvivlet, at Herren i alle disse Aar har talt igjennem denne Kvinde til det Folk, som jeg efter megen Sagen fandt og ved Guds Naade har faaet Lov at tilhøre siden.

N. P. Nelsen.

Abysjinten.

Da jeg tænkte, det vilde interessere vore dansk-norske Søfærende at faa nogle Linjer fra denne Del af Guds store Vingebord, sender jeg dette.

Jeg naaede hid sidst i Oktober 1909, og har siden haft det meget travlt. De to Brødre, som var her før vi kom, har gjort en god Begyndelse med at lære Sproget. Naar I hører, at der er 265 Bogstaver i Sproget, saa forstaar I let, at det er ikke saadan at løbe lige ind i; dog med Herrens Hjælp vil det nok snart blive muligt for os at forkynde den dyrebare Sandhed i Folkets eget Tungemaal.

Folket her er meget overtroiske. Præsterne inddriller dem de utallige Historier og Fabler. Vi venter ikke en let Gang, men derimod mange Vanskeligheder. Folket er meget fattigt her. Helbredelse behøver de ikke at ødsle meget paa Klæder; — et Lagen slængt omkring dem udgjør det meste af det, de har behov. De holder sig mest i Grupper, — bor i smaa Landsbyer, antagelig for bedre at kunne forsvare sig imod Fjender. Disse forskellige Landsbyer ligger da ogsaa ofte i Strid med hinanden. I Almindelighed lægger de disse Landsbyer paa Toppen af Højene for desbedre at kunne iagttage Fjendernes Ankomst, ligesom de ogsaa derved bedre kan beskytte sig mod Vandflomme i Regntiden. I ni til ti Maanedger af Aaret falder her ikke Regn og selvfølgelig ser alt skrøbeligt ud der, hvor man ikke kan benytte kunstig Vanding.

Vi har kjøbt et Stykke Jord udenfor Asmara. Det er pønt beliggende imellem smaa Bjerge og er det bedste, vi kunde finde her. En end der var dem, som arbejdede hemmelig imod os for at forhindre os i at bosætte os her, saa har Herren dog ordnet alt paa det bedste. Vi tror, Herren har ledet os til dette Sted, og er ham meget taknemmelig. Vi kommer saaledes til at faa vor første Missionsstation her i det italienske Abysjinten i Nærheden af Koloniens Hovedstad. En Mængde Landsbyer med abysjinske Indvaanere findes overalt omkring os. Vi er nu i Færd med at sætte op Bygning til Skole og Beboelse.

Det kan trods den stærke Varme om Dagen være temmelig koldt her om Nætterne. Dette kommer af, at vi befinder os i en Højde af 7000 Fod over Havet. Her er ingen Feber; men den findes ikke saa langt fra os. Ved enhver Rejse, vi foretager os, staar vi altid i Fare for at faa den. Naar vi tænker paa, hvor mange Velsignelser vore Søfærende der hjemme er Gjenstand for af baade timelig og aandelig Art, da er der Anledning til at blive reben med af mange Følelser; men naar vore Dine glider hen over disse Landsbyer og beboende Bjergsraaningler, hvor Tusinder sidder i Mørket, saa faar vi ikke Tid til at hengive os til Længsler efter Hjem og Venner, men kun et Ønske besjæler os, og det er,

at vi ved Kristi Naade maatte kunne formaa dette Folk til at modtage Budskabet om Kristi andet Komme, saa det kunde blive dem til Frelse. Vi stoler paa eders Forbønner og Hjælp. En inderlig Hilsen til eder alle. Anol Grundset,

Adr.: Asmara, Eritrea, (Via Bridici, Stato).
Poste Restante, East Africa.

Norge.

Narsmødet.

Tiden for vort aarlige Konferencemøde nærmer sig hurtigt, og jeg haaber, at mange af vore Søfærende allerede har lagt Planer til at overvære Højtiden, men alligevel vil jeg tillade mig at rette et Par Spørgsmaal.

Medens vi med Tryghed kan sige, at alt i Verden er rede for den sidste store Krise, mon saa dette kan siges om Guds Folk? Hvad kan vi meget snart forvente? Jo, en hurtig Afslutning, idet Budskabet nu forkyndes med høj Røst i hele Verden. Alle Tings Ende er nær, og vi staar paa Dørtærskelen til Guds evige Rige. Er det muligt, at vi ikke kan affe nogle faa Dage af vore jordiske Sveler for at komme sammen og tilbede for Herrens Ansigt?

Vi har Guds Løfte for, at han vil være med og bespise os med den aandelige Mad.

Program for Narsmødet er allerede udsendt til Medlemmernes. Læs det og kom til Konferencemødet alle, som muligens kan!

Lad alle Søfærende bede, at Guds rige Velsignelse maa være til Stede i rigt Maal ved Konferensen.

N. C. Bergerfen.

Stavanger og Haugefund.

Interessen i Stavanger synes i det senere trods det milde Vaarvejr snarere at have tiltaget end aftaget. Vi har nylig haft Daab og venter snart det samme igjen. Søster Andal beretter fra Haugefund, at Sjæle ogsaa der overgiver sig til Gud. Ungdomsforeningen i Stavanger havde den 29de April om Aftenen en meget vellykket Underholdning. Stavanger Menighed har haft den Ære, at mange unge Mennesker har gaet ud derfra for at virke i Herrens store Vingebord, og fra det at dømme, som fremkom den omtalte Aften, vil nok adskillige komme til at ile ud fra dette Sted endnu, for paa en eller anden Maade at deltage i Udbredelsen af det sidste Naadens Budskab.

N. P. N.

Gamar Kurbad.

Da de fleste af vore smaa Anstalter her i Norge har eller er i Færd med at nedlægge Arbejdet, saa kommer der stadig Spørgsmaal om, hvorledes det gaar her paa Gamar. Jeg maa sige, at det bedrøver mig at se, hvor liden Interesse der er for dette Arbejde i vort Land. Jeg er overbevist om, at dette er ikke efter Herrens Vilje, eftersom Sundhedsmissionen er den højre Arm i den tredie Engels Budskab. Selv om alle andre Grene af vort Værk havde Fremgang, men ikke Sundhedsmissionen, saa manglede dog det hele Legeme sin stærke og kraftige Arm. Det er godt, at Anstalten i Kristiania er kommen saa godt i Gang, og Virkningerne deraf spores allerede. Hvor ønskeligt, om Anstalterne i Tromsø og særskilt i Bergen ogsaa kunde komme til sin Ret igjen.

Dette Arbejde er meget anstrengende, men det bringer ogsaa Guds Betsignelse med sig. Den, som tvivler paa dette, kan læse forste Kap. af „Den store Læges Fodspor“.

„Her ser vi blandt andet, hvorledes Frelseren anstrengte sig for at komme i Berøring med Folket. Han arbejdede tidlig og sent iblandt alle Klæster, og ofte var han udmattet og træt; men hvilke herlige Frugter bragte ikke dette Arbejde ham? Han gav sit dyrebare Liv for at oprette en Menighed, der skulde kunne hjælpe de lidende, de bedrøvede og de fristede. Her er en liden Flok troende Menneſker, som maaste er fattige, ukjendte og blottede for Uddannelse; men ved Kristi Naade kan de alligevel i Hjemmet, i Nabolaget, ja endog i jærne Lande udføre et Arbejde, hvis Følger vil blive lige saa vidtrækkende som Evigheden.“

„Mange mener, at det vilde være stort, om de kunde besøge de Steder, hvor Kristus tilbragte sit Liv her paa Jorden, kunde gaa der, hvor han havde vandret, og se den Sø, hvor han saa gjerne lærte, og de Høje og Dale, som hans Blik saa ofte bødøede ved. Men de behøver ikke at gaa til Nazareth, Kapernaum eller Bethanien for at vandre i Jesu Fodspor. Vi kan finde hans Fodspor ved Sygeſengen, i den fattige Kvinde, paa de tætbefolkede Steder i de store Byer og paa ethvert Sted, hvor der findes Menneſker, som behøver Trøst og Husværelse.“

— „I den store Læges Fodspor“, Side 107, 108.

Siden jeg sluttede til et større og mere bekvemt Sted, har Interessen i Almindelighed saavel som Kirkeſtærnes Antal tiltaget meget betydeligt. Jeg betalte 300 Kr. i Husleje, der hvor jeg for var, men da jeg ved Leje af de nye Lokaler skulde betale 400 Kr. mere (i alt 700 Kr.), saa maa jeg tilstaa, at det prøvede min Tro ikke saa lidet. Men Gud styrkede det saa, at jeg straks ved Flyttetiden fik en ny Patient, som alene sidste Aar allerede har betalt over 400 Kr., saa jeg har ikke alene kunnet betale Huslejen, men jeg har ogsaa betalt af paa anden Hjelb. Jeg antager, at vi i Aaret 1909 gav 2200 Behandlinger. Mange af de Patienter, der har besøgt Kurbadet gennem Aaret, har boet hos os. De fleste har faaet mer eller mindre Kjendſkab til Sandheden under deres Ophold paa Anstalten. En af mine Patienter blev døbt sidste Sommer under Konferenzen og er en fin Søster. Anstalten her er ogsaa bleven betydelig mere populær, end den var før. Ofte foretager Patienterne lange Rejser for at komme til Kurbadet. En af disse fandt sig saa rigelig belønnet for al Anſtrængelse i den Retning, at han hentyes, han maatte gjøre sine Medmenneſker bekendt dermed. Maaste bare nogle saa Vinjer af det, han skrev i „Oplandet“, maatte saa Plads i vort lille Blads Spalter. Han siger:

„Gravdis havde Sygdommen udviklet sig gennem Aarene fra ubehagelige Fornemmelser til de frygteligste Smerter. I de sidste tre Aar har jeg flere Gange maattet holde Sengen i Aevnis. Sidste Høst laa jeg saaledes i tolv Uger. . . . Jeg søgte til sidst, at det var aldeles umuligt at klare dette længere. Jeg var nu angreben næsten over hele Kroppen — Benene, Hofterne, Ryggen, Skuldrene, Halsen. . . . og delvis Hovedet. Følgen blev, at Søn og Appetit ganske forsvandt, og jeg gik stadig nedover. Min Læge tilraadede mig at rejse i Bad. . . . Jeg rejste da til „Hamar Lysbadeanstalt“, men det skal indrømmes, at det var ikke nogen behagelig Rejse. Ved Hjelb af to Stofte og understøttet af en vokſen Mand kom jeg endelig, med Ophjælpelse af de faa Kræfter, jeg havde tilbage, det lille Stykke Vej fra Dampſtationsbyggen til Badet. [Ca. 2 Minutters Gang — Red.] Nu skulde Masſør Angel udfolde sin Kunst og Dygtighed. I denne Tilstand skulde han bringe Hjelb, naar ingen anden kunde gjøre det. Var dette muligt? Masſøren tog trofast fat, og til min store Glæde begyndte Smerterne efter

nogle Behandlinger at vige. Efterſom Smerterne ſvandt, fik jeg sove, min daarlige Fordøjelse blev bedre og Appetiten tiltog. Efter syv Ugers Behandling er jeg nu saa bra, at det falder mig ſelv utroligt, men dog er det ſandt. . . .“

Deſfor omtalte Patient er nu bleven ſaa intereſſeret i Sandheden, at han ikke alene har abonneret paa vore Blade, men kjøbt Bøger for 30 Kroner, og det er hans Viſſe at overvære vort kommende Aarſmøde. Hvad der har hændt paa vor Erfarings Vej gennem det ſundne Aar har styrket vor Tro paa Herren og hans hellige Værf, og vi er ved godt Mod. Ved for os, hjære Søſtende, at den Frelse og Kjærlighed, Gud i ſin Naade har gjort os til Gjenſtand for, maa gennem os ringe Stav udbrede ſig til mange andre, ſom endnu ſukker derefter.

Hamar d. 20de April 1910.

S. Angel.

Den fremmede.

Hvem er den fremmede? I den gamle Paſt kaldtes Hedningen den fremmede, fordi han var fremmed indenfor Iſraels Landemærke og borte fra ſin egen Hjembygd. Hvilken Lærdom gav Herren Iſrael med Hensyn til den fremmede? „Herren eders Gud er Gudernes Gud og Herreernes Herre, den store, den mægtige og den forførbelige Gud, ſom ikke anſer Perſoner, ſom elsker den fremmede, ſaa han giver ham Føde og Klæder. I ſkal derfor ikke den fremmede; thi I har ſelv været fremmede i Egyptens Land.“ 5 Moſ. 10, 17—19.

Hvorledes blev denne Befaling efterkommet af de fromme Guds Mænd? „Hvo kan vel opviſe een af hans Medmenneſker ſom ikke er blevet maattet? Den fremmede maatte ikke ligge udenfor om Natten; jeg aabnede mine Døre for den vejfarende.“ Job 31, 31. 32.

I blandt vort Folk er der mange vejfarende. Medens nogle af vore Troesføfende kan ſaa Lov til at leve Livet i ſin Hjembygd og blandt ſine Slægtninge og bekendte, ſaa maa andre paa Grund af Miſſionsgjerningen lærdes ude ofte langt borte fra ſine hjære og opholde ſig blandt fremmede, og da ſmager det godt at finde mange ſaadanne fromme ſom Job, Abraham og andre, der af Herren har faaet Ros for deres Gjæſtrihed — ſaadanne, ſom elsker de „vejfarende“ og gjør vel imod dem. Diſſe vil ingenlunde miſte deres Lon. Mange af vore troſtafte Kolportører har forladt et godt Hjem og er gaaet ud i den kolde Verden for at give det sidste Maadens Budſkab til Menneſkene. Diſſe er Sendebud i Kristi Sted. Naar vi derfor herbergerer en af diſſe, ſaa har vi et Sendebud fra Gud i vort Hjem.

Hvad vil Jesus ſige til dem, ſom har gjort vel imod diſſe hans Sendebud, naar han kommer for at hente ſine fromme? Se Sal. 50, 5. „Da ſkal Kongen ſige til dem ved ſin højre Side: Kom hid, min Faders velſignede! arv det Rige, ſom eder er beredt fra Verdens Grundbold blev lagt. Thi jeg var hungrig, og I gav mig at æde; jeg var tørſtig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog mig til eder. Da ſkal de reſkærdige ſvare ham og ſige: Herre! Naar ſaa vi dig i en ſaadan Tilſtand og gjorde vel imod dig? Og Kongen ſkal ſvare og ſige til dem: Sandelig ſiger jeg eder: Hvad I har gjort for een af diſſe mine mindſte Brødre, har I gjort for mig.“ Matt. 25, 34—40.

Gjæſtrihed udøvet i Kjærlighed er en af de Dyder, der i Sandhed pryder et triſtelligt Hjem, og den vurderes højt af dem, der nyder den. Dette faar man forſt lære rettelig, naar man ſelv har rejst paa fremmede Steder og været udfat for den kolde Egentjelighed nogle Gange.

De rejsende Miſſionsarbejdere bør vi med Glæde

tragte efter at huse i vore Hjem; thi de er Guds Tjenere, der gaar hans Vriinde, og det er en stor Opmuntring til dem at se vore Troesløffende modtage dem med Interesse og Sympati.

„Og naar vi saaledes lærer at gjøre det gode, da lad os ikke blive trætte; thi vi skal høste i sin Tid, saafremt vi ikke trættes.“

J. M. Nærem.

„Paa denne din Dag.“

„Dagen nærmer sig sin Afslutning. Naadens og Forrettighedernes Tid er næsten endt. Hævnens Syer famler sig. De, som forkaster Guds Naade, gaar en hurtig og uigjentaldelig Udeleggelse i Væde. Og alligevel sover Verden.“

Menneskene fjender ikke sin Besøggelses Tid.

I hvilken Stilling staar Herrens Menighed under denne Krise? Opsylder dens Medlemmer Guds Krav? Fuldbyrder de hans Befaling? Fremstillir de hans Karakter for Verden? Henleder de deres Medmenneskers Opmærksomhed til det sidste Naadens Budskab? Menneskene er i Fare. Starer paa Starer omkommer. Men hvor faa der er iblandt de frigtvise Kristi Efterfølgere, som virkelig bekyrmer sig for disse Sjæle. — E. G. White i „Kristi Eign.“, Side 302.

I Forbindelse med Nærsmødet vil „Norst til-Selskab“ afholde sin Generalforsamling Onsdag d. 18de Maj Kl. 2.30 i Lokale „Bethel“, Alersgaden 74, Kristiania.

E. M. Scott,
Sekretær.

Redaktionens Afdeling.

At en og anden forlader vore Rækker bør ikke forfærde os. Det er visseelig til at bedroves over, men andre vil tage deres Plads og Budskabet gaa videre imod sin Afslutning.

I Spanien, hvor Befolkningen er katolsk, og hvor de altid lige siden Invitionens Dage har været blinde Redfæder i Pavens Haand, har Satan længe stridt for at holde det sidste Naadens Budskab ude; men nu ser det ud til, at han maa vige Skridt for Skridt. Dr. Bond, som virker der, sender opmuntrende Rapporter derfra.

Der findes de Mennesker, som kalder sig Kristne og dog gaar Maaneder og Aar uden at bade sig. „Før end Folket samlede omkring Sinai Bjerg, hvor Gud med egen Høst vilde forkynde Loven, blev det dem paalagt at vasse baade deres Legemer og deres Klæder. Dette Paabud blev gjenført under Dødsstraf. Ingen Urenhed maatte taales i Nærværelse.“ — „Den store Læges Fodspor“, Side 282.

Skal jeg? Skal jeg ikke? Skal jeg rejse paa Konferensen? Min Mand har lovet mig, at jeg skal faa rejse en eller anden Tur i Sommer, saa jeg kunde faa hvilt mig lidt borte fra Eld og Stræv i Hjemmet. Jeg har tænkt lidt paa at rejse og besøge min gamle Veninde. Hvad siger du? — Rejs til Konferensen og faa Hvile baade for Legeme og Sjæl.

Den bedste Traktat. En gudfrygtig Farmer sendte i Sommeren hver Dag mange Kurve med Frugt ind til Byen. En Dag stod han og talte med en anden Kristen. Denne sagde til ham, at han burde lægge en Traktat paa Bunden af hver Kurve Frugt, han solgte.

„Det gjør jeg ogsaa undertiden,“ sagde Farmeren; „men jeg fjender en Traktat, som er bedre.“

„Hvad er det for en?“ spurgte den anden.

„Det er den, at Kjøberne, naar de kommer til Bunden af mine Kurve, da kan finde det nederste Lag af Frugter lige saa godt som det øverste.“

Dødsanmeldelser.

Søster Anette Pedersen henfod i Troen paa sin Frelser paa Bethesda Sygehus, Kristiania, den 26de Januar og blev begravet den 1ste Februar d. A. Afskøde, der var født i 1824, havde i flere Aar tilhørt vort Samsund, og var af hele sit Hjerte forenet med os i Troen paa de dyrebare Sandheder, Gud har betroet os. Hun hviler nu til Opstandelsens Morgen, og vi har det Haab, at Jesus da vil kalde hende frem til Liv sammen med alle sine dyrestjorte Børn fra alle Tider og Slægter. Br. N. C. Bergersen forrettede i Kapellet og ved Gravnen. C. W. Jensen.

Søster Helene Tobiasen blev født den 31te August 1848, og døde efter en længere Tids Sygdom i sit Hjem i Kolbjørnsøvik den 26de Febr. 1910. Hun antog den nærværende Sandhed og forenede sig med Arendals S. D. A. Menighed under Dr. A. D. Nærrems Virksomhed der for omtrent 3 Aar siden. Hun var til sit sidste en from, gudhengiven og trofast Søster i Sandheden, og Menigheden her vil savne hende paa deres Møder. Hendes to sørgende Søner har mistet en hjertelig og god Moder, og hendes Venner og Omgivelses en god Ven og Nabo.

Ved Begravelsen den 3dje Marts talte undertegnede ved Vaaren til de mange forsamlede Venner og Naboer, om Livets Korthed og Alvor, om de to Opstandelser, og om Nødvendigheden af at søge Herren og berede sig for at faa Del i den forste Opstandelse til evigt Liv og Herlighed i en bedre Verden. Vi lagde Søster Tobiasen til Hvile paa Hissø Gravlund, og vi tror, at naar Overhyrdens Røst skal høres, og de døde i Kristus skal opstaa forst, at hun da skal komme frem iflædt Udødelighed. Ole P. Nordherus.

Guds Lov. For dem, der maatte ønske at have et Eksemplar til Ophængning af Guds Lov, de ti Bud, trykt paa pent hvidt Papir, 67½ × 43 Centimeter stort, kan erholde et ved at skrive til Bogbinder Fredriksen, St. Marie Gd., Sarpsborg. Pris 0.50 Drc.

Til Salgs. Billaen Sanglund, Hamar, der tidligere ejedes af Dr. D. A. Johnson, men nu sidst af Søster Lindem, der i Vinter afgik ved Døden, ønskes solgt snarest muligt. Huset er vakkert beliggende lige ved Naaleflov med tilhørende pen Have. Mulige Reflektanter bedes henvende sig til N. C. Bergersen, Alersgd. 74, Kristiania, der beredvillig meddeler de ønskede Oplysninger.